

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง เป็นภาษาที่ยอมรับกันว่าเป็นภาษาสากล ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศต่าง ๆ ในด้านการเมือง การทูต ธุรกิจ การค้าขาย การท่องเที่ยว แม้แต่คำวาทวิทยาการใหม่ ๆ ก็ล้วนจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น การเรียนภาษาอังกฤษมิใช่เพียงเพื่อประดับความรู้ แต่ยังมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้หวังความก้าวหน้า ในอาชีพและประสงค์จะรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้นผู้รู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จึงย่อมเท่ากับเป็นผู้รู้แหล่งขุมทรัพย์มหาศาล และมีโอกาสที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในแขนงวิชาต่าง ๆ เช่น วงการแพทย์ วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอีกมากมาย โอกาสที่เราจะประสบพบเห็นภาษาอังกฤษมีอยู่เสมอ เช่น สถานที่ ร้านค้า แผ่นป้ายโฆษณา ฉลากที่ติดอยู่บนยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุโทรทัศน์ และแม้คำบางคำของภาษาอังกฤษเราก็นำมาพูดทับศัพท์ เช่น คำว่า ฟุตบอล เลือเซ็ด สเก็ต เป็นต้น ภาษาอังกฤษได้แทรกซึมอยู่กับความเป็นอยู่ของคนไทยจนไม่รู้สึกรู้สึ ความเจริญทางด้านวัฒนธรรมตะวันตกแพร่หลายเข้ามาอยู่เรื่อย ๆ ในบางท้องที่มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว ผู้คนที่อยู่ในท้องที่นั้นก็สามารถพูดและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้โดยไม่รู้ตัว (นพมาศ รัตนปริดากุล 2524: 1 ; พิศรวัลย์ โกวิทวที 2531: 1 ; ดวงเดือน แสงชัย 2531: 1 ; อิศรา สาระงาม 2530: 54) จากความสำคัญของภาษาอังกฤษรัฐบาลจึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเริ่มมาเป็นเวลานานหลายสิบปีแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องมาจาก ตัวครูผู้สอนไม่มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะคำวาทที่ใช้ส่วนมาก เน้นในด้านการฝึกโครงสร้างทางภาษาไม่มีการฝึกให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมทางภาษามากนักกับทั้งจำนวนนักเรียนในท้องเรียนมีมากเกินไป จึงทำให้ครูไม่มีโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกสนทนาได้อย่าง

ทั่วถึง (ดวงเดือน แสงชัย 2531: 1-2) ดังนั้นใน พ.ศ.2518 กระทรวงศึกษาธิการ จึง
 ดำริให้ยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา แต่ผู้ที่ยื่นอกวงการการสอนภาษาอังกฤษ
 ส่วนใหญ่อันได้แก่ ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไปต่างพากันเรียกร้องให้มีการเรียน
 การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในที่สุดกระทรวงศึกษาธิการจึงลงมติให้มีการสอน
 ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยให้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โดยถือเป็นวิชา
 เลือก จัดเป็นกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ 5 ของหลักสูตรประถมศึกษา
 พ.ศ.2521 และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวการสอนโดยยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
 (communicative approach) การเรียนการสอนตามแนวนี้นุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษา
 ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้อย่าง
 เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ถึงแม้การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน
 จะยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร แต่จากการศึกษางานวิจัยและจากการสัมภาษณ์หลักสูตรที่จัดขึ้นที่
 ทัพยา พบว่า การสอนภาษาอังกฤษยังมีปัญหาอีกมากโดยเฉพาะสาเหตุมาจากตัวครูยังขาดความรู้
 ความเข้าใจในหลักสูตร การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหา ครูยังยึดการสอนของตนเอง เป็น
 หลักโดยมุ่งให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากกว่าเน้นกิจกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ 2530: 16) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของโฮเซนเฟลด์ (Hosenfeld 1977: 118-
 128) ที่ว่า ครูส่วนใหญ่มักจะมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการสอน (products) โดยพยายามให้ความรู้
 แก่ผู้เรียนแต่ไม่ได้สังเกตเห็นความสำคัญของกระบวนการ (process) ที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความ
 สำเร็จในการเรียนภาษา เมื่อมีการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการสอน ดังนั้นในการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษจึงมุ่งเน้นให้ความสำคัญแก่ตัวครูและวิธีสอนเป็นส่วนใหญ่ และจากบทความเกี่ยวกับ
 การสอนภาษาต่างประเทศก็มักจะเขียนเกี่ยวกับวิธีสอนภาษา นอกจากนี้นักวิจัยส่วนมากก็จะ
 พยายามศึกษา คิดค้น วิธีการสอนใหม่ ๆ โดยประยุกต์จากวิธีการสอนหรือประสบการณ์ใน
 ห้องเรียนเท่านั้น ส่วนการเรียนรู้ของผู้เรียนก็วัดจากผลการสอบว่าได้หรือตกเป็นเกณฑ์ โดย
 เชื่อกันว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนมีผลมาจากเทคนิคการสอนโดยตรง บทบาท
 ของผู้เรียนมักถูกมองข้ามไป แต่ในหลายปีที่ผ่านมาผู้เรียนเริ่มมีบทบาทสำคัญมากขึ้น หลังจาก
 ที่บทความของ คอร์ดอร์ (Cordor 1967: 19) ชื่อ "The Significance of Learner's
 Error's" ได้ตีพิมพ์ออกมานัยว่าเป็นบทความสำคัญที่กระตุ้นให้นักวิจัยหันมาสนใจผู้เรียนและวิธี

ที่ผู้เรียนใช้กันมากในการเรียนรู้ภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ 2525: 32) นอกจากบทความ
 ของ คอรัลเลอร์ แล้วยังมีทฤษฎีการเรียนรู้ของ คาร์รอล (Carroll quoted in Stern 1983:
 324) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษานั้นนอกจากทฤษฎีการสอนแล้ว ยังมีทฤษฎี
 การเรียนรู้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย มนุษย์นั้นมีการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาตาม
 ความสามารถของตน ซึ่งมีผลทำให้มีความแตกต่างในการเรียนรู้ นอกจากนี้ รูบินและทอมป์สัน
 (Rubin and Thompson 1982: 9) กล่าวว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้และวิธีการ
 ปฏิบัติในการเรียนภาษาแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ความชอบของตน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ
 สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519: 1-2) ที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตนไม่ซ้ำแบบกัน
 และในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับความถนัด ทักษะคิดค้นรู้
 (ผู้สอน ทักษะคิดค้นวิชาที่เรียน แรงจูงใจและมีนิสัยการเรียนที่ดี (Rubin 1979: 17 ; Stern
 1983: 377-381) ในเรื่องของวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น
 ได้มีผู้กล่าวไว้ว่า การที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลหรือประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียน
 ควรมีการฝึกฝนบ่อย ๆ หมั่นดูรายการโทรทัศน์ ฟังวิทยุเทปเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ แสวงหาความรู้
 ตั้งใจเรียน และควรมีนิสัยในการจดคำศัพท์ ในการอ่านควรจะเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
 (context) ถ้าเขาไม่ได้จึงหาความหมายในพจนานุกรม (สถาบันสอนภาษาไอต้าเอาส์ 2530:
 10) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2522: 12-81) ว่า ผู้ที่เรียนภาษา
 ต่างประเทศได้นั้น ควรมีการปฏิบัติตนพอสมควรได้ดังนี้คือ มีความตั้งใจเรียน มีการวางแผนการ
 เรียนของตัวเอง ใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนไป มีการฝึกฝนทั้งการฟัง พูด
 อ่าน เขียน และจากงานวิจัยของ รูบิน (Rubin 1979: 20-21) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน
 ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาพบว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาได้นั้นมีวิธีการปฏิบัติคนใน
 การเรียนด้วยการรู้จักวิธีการ ความหมายของคำหรือประโยคโดยผู้เรียนใช้วิธีการสังเกตรูปภาพ
 ประกอบเรื่อง คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคที่เรียนมาแล้วมาช่วยในการ ความหมาย
 มีความพยายามฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ มีการควบคุมและตรวจสอบการใช้ภาษาของตน
 มีความพยายามที่จะสร้างสรรค์ภาษา เช่น ฝึกหัดเขียนประโยคใหม่ ๆ มีเทคนิคในการจำคำศัพท์
 เป็นต้น เบียลิสต์คอก และ โฟรลิช (Bialystok and Frohlich 1978: 327) ได้ทำการ
 วิจัยศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาที่สองพบว่า วิธีการเรียนรู้เป็นตัวแปรหนึ่ง

ซึ่งทำนายผลสัมฤทธิ์ได้กล่าวคือ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองสูง มีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ บราวน์ (Brown 1980: 50) ที่ว่า ผู้ที่มีสติปัญญาที่ดีสามารถหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างมีระบบ โดยจัดหาหลักได้เองโดยอาศัยความรู้ประสบการณ์ที่เรียนมา มีการเดาหาเหตุผลต่าง ๆ มาช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น สิ่งเหล่านี้มีแนวโน้มว่าได้ให้แนวคิดแก่ครูผู้สอนอย่างมาก ถ้าหากครูผู้สอนภาษาอังกฤษนั้นได้ศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กพวกนี้ก็มีวิธีการเรียนรู้อย่างไร ถึงเรียนได้ดี และนำวิธีการเรียนของผู้เรียนเหล่านี้ไปถ่ายทอดให้กับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และค่อนข้างต่ำให้รู้จักการเรียนด้วยตนเองก็จะทำให้การเรียนของนักเรียนเหล่านี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ โฮเซนเฟลด์ (Hos enfel d 1984: 233-234) ได้ศึกษางานวิจัยโดยนำวิธีการเรียนของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาสอนซ่อมให้กับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

ในด้านการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนนั้นพบว่า การให้การศึกษาส่วนใหญ่จะเน้นและให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยมองข้ามนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือ เด็ก เก่ง เพราะคิดว่านักเรียนเหล่านี้เป็นนักเรียนที่เรียนเก่งสามารถช่วยตัวเองได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้ความดูแลและเอาใจใส่ในด้านการศึกษาเป็นพิเศษ แต่ตามความเป็นจริงแล้วเด็กกลุ่มนี้สามารถสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า เพราะในการพัฒนาประเทศให้ได้ผลนั้นต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์ เป็นสำคัญ โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนา ยังต้องการผู้ที่มีสติปัญญา มีความรู้ ความสามารถเป็นผู้นำของชาติในการร่วมวางแผนพัฒนาและแก้ปัญหาต่าง ๆ อันจะช่วยให้การพัฒนาประเทศบรรลุผลสมบูรณ์ ฉะนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนจึง เป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง (อารี รังสินันท์ 2527: 32)

จากการศึกษาลักษณะของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือ เด็ก เก่งพบว่า นักเรียนเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีผลการเรียนดีเป็นพิเศษในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เครื่องจักรกล ศิลปะ ภาษา คนตรี มีความเป็นผู้นำ (Fleigler and Bish อ้างถึงใน ควงเดือน อ่อนน่วม 2529: 8) หรือมีความสามารถหลายด้านรวมกัน (US.Office of Education quoted in Renzulli 1978:4) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักขณ์ ศรีสุวรรณ

(2529: 88) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์สูงนั้นนอกจากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงแล้วยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงด้วย นอกจากนี้เด็กพวกนี้ มักจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้รวดเร็ว มีความจำดี มีเหตุผลชอบซักถาม ช่างสังเกต มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รู้คำศัพท์มาก และนำมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ (ประคอง สุทธสาร 2529: 3-4 ; สันทนา สุธาคารัตน์ 2527: 9)

ในการพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จได้นั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญคือ ครูและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เนื่องจากผู้เรียนย่อมได้รับอิทธิพลจากบุคคลทั้งสองฝ่ายด้วยกัน ฉะนั้นบุคคลดังกล่าวควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนโดยให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน (อรสา ภูมิ ปุกทุด 2514: 16-17) ดังที่ เบอร์เกรส (Burgess 1973: 153) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงว่าวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างไรถึงเรียนได้ดี และด้วยเหตุที่งานวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการทดลองสอน เพื่อหาเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ ให้ครูนำไปใช้สอนในห้องเรียน แต่งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาดูผู้เรียนมีน้อย ทั้งนี้ เพราะนักวิจัยทั้งหลายไม่เห็นความสำคัญของบทบาทผู้เรียนเท่าไรนัก ทั้งที่จริงแล้วผู้เรียนมีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และในการเรียนการสอนของครูผู้สอนส่วนมากมักจะเอาใจใส่เด็กเรียนอ่อนมากกว่าเด็กเรียนเก่ง ทั้งนี้เนื่องจากเห็นว่าเด็กเก่งเอาตัวรอดได้จึงปล่อยปละละเลย แต่ที่จริงแล้ว ถ้าครูให้ความสนใจเด็กเหล่านี้ อาจจะทราบถึงวิธีการเรียนที่พวกเขาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษแล้วถ่ายทอดวิธีการเรียนของพวกเขาให้กับเด็กที่เรียนปานกลางหรือเรียนอ่อนจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมาก และถึงแม้ครูจะสอนดีหรือให้ความรู้แก่นักเรียนดีเพียงไร แต่ถ้านักเรียนไม่รู้จักวิธีปฏิบัติตนในการเรียนรู้ภาษาที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนแล้ว การเรียนก็คงประสบความสำเร็จได้ไม่มากนัก ดังนั้นงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และการที่ผู้วิจัย เลือกศึกษากับนักเรียนในสังกัดนี้เพราะว่าโรงเรียนประถมศึกษาในความรับผิดชอบ

ของสังกัดนี้ เลือกวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกทุกโรงเรียน โดยเห็นความสำคัญของวิชานี้และนักเรียนเหล่านี้ก็มุ่งไปศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาสูงถึง 99.2% ซึ่งในหลักสูตรมัศึกษามีการเรียนภาษาอังกฤษ และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานนี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงหลายโรงเรียน อีกทั้งทางสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ได้มีโครงการใหม่ เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ 2531: 59) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังต้องการศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครอง เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้อิงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงด้วย ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อันช่วยให้ทราบข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน อีกทั้ง เป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง
2. เพื่อศึกษาการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครอง เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงที่กำลังศึกษาอยู่ภาคต้น ปีการศึกษา 2532 ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง เป็นการศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียน

2. การส่ง เสริมของครูสอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครอง เกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง เป็น การศึกษาการส่ง เสริมตามการรับรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้ปกครอง

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ถือว่า เป็นข้อมูลที่ เป็นจริงทุกประการ ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการเรียนรู้ หมายถึง วิธีที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง ใช้ปฏิบัติในการเรียน

วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง ใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. การวางแผนการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีการตั้ง เป้าหมายหรือการ กำหนดวิธีการทางการเรียนว่าจะเรียนอย่างไรถึงจะเรียนได้มีประสิทธิภาพ เช่น จัดทำตาราง กำหนดเวลาในการฝึกฝนและทบทวนบทเรียน ตั้งใจและสนใจเรียนทุกหัวโหม่ง การเตรียมบทเรียน ล่วงหน้า ซักถามเมื่อไม่เข้าใจ เป็นต้น

2. การฝึกฝนภาษา หมายถึง การที่ผู้เรียนพยายามที่จะใช้ภาษาและฝึกฝนภาษา ให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการฝึกทักษะทั้ง 4 อย่างคือการฟัง พูด อ่าน และเขียน

3. การควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่ผู้เรียน รู้จักตรวจสอบและควบคุมการเรียนรู้ออกจากข้อผิดพลาดของตนและพยายามแก้ไขไม่ให้ผิดอีกต่อไป เช่น รู้จักสังเกตและสอบถามการพูดของตนว่าถูกต้องหรือไม่ การตรวจแบบฝึกหัดก่อนส่งทุกครั้ง เมื่อทำ ผิดพยายามแก้ไขให้ถูกต้อง

4. เทคนิคในการจำคำศัพท์ โครงสร้าง และไวยากรณ์ หมายถึง การที่ ผู้เรียนพยายามหาเทคนิควิธีในการจำคำศัพท์ ซึ่งอาจจะเป็นการท่องจำ หรือการนึกถึงคำที่มีลักษณะ การเขียนคล้ายกัน เช่น pen, pencil เป็นต้น ส่วนเทคนิคในการจำโครงสร้างและไวยากรณ์ เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนหัดสังเกตรูปแบบหรือความแตกต่างของโครงสร้างและไวยากรณ์ เช่น ประโยคคำถามต้องมีเครื่องหมาย ? หรือประโยคปฏิเสธต้องมี not เป็นต้น

5. การเดาความหมายของคำศัพท์หรือรูปประโยคในบริบท (context) หมายถึง การที่ผู้เรียนพยายามเดาความหมายของคำศัพท์หรือรูปประโยค จากเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยการใช้ ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง รูปภาพประกอบเรื่อง ใช้คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคที่เรียนมาแล้ว มาช่วยในการเดาความหมายและอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคต้น ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ปีการศึกษา 2531 อยู่ในระดับ 4 ตลอดปีการศึกษา

ครู หมายถึง ครูสอนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2532

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือบุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการอบรม สั่งสอน เลี้ยงดู และดูแลนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

การส่งเสริมของครูเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมที่ครู สอนภาษาอังกฤษปฏิบัติ เพื่อช่วยส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ความหน้าที่และความรับผิดชอบของตน

การส่งเสริมของผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรม ที่ผู้ปกครองปฏิบัติ เพื่อช่วยส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ความหน้าที่และความรับผิดชอบของตน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการเรียนของ ผู้ที่เรียนดีโดยทั่วไป วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สูงและวิธีการเรียนรู้นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งการ ส่งเสริมของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ภาคต้น ปีการศึกษา 2532 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ระดับ 4 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตลอดปีการศึกษา 2531 ครูสอนภาษาอังกฤษ และผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

2.2 ตัวอย่างประชากร

การเลือกตัวอย่างประชากร มีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ตัวอย่างประชากรนักเรียน จากการสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ภาคต้น ปีการศึกษา 2532 คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับ 4 ตลอดปีการศึกษา 2531 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 3,182 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรนักเรียนจากตารางสำเร็จรูปของยามานะ (Yamane อ้างถึงใน ลุทุมพร จามร์มาน 2530: 30) ได้จำนวน 350 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน นอกจากนี้ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยคิดคำนวณตามสัดส่วนร้อยละ 20 ของตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งหมด ได้นักเรียนทั้งหมด 70 คน เพื่อเขียนความเรียง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากส่วนนี้ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบผลการอภิปราย

2.2.2 ตัวอย่างประชากรครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ ใช้ครูสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากรครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 56 คน

2.2.3 ตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคือ ใช้ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากรผู้ปกครองจำนวน 350 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1.1 แบบสอบถามนักเรียนเรื่องวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

3.1.2 แบบสอบถามครูสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง การส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

3.1.3 แบบสอบถามผู้ปกครอง เรื่อง การส่งเสริมของผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

3.1.4 แบบเขียนความเรียงของนักเรียน เพื่อประกอบผลการอภิปราย

3.2 นำแบบสอบถามและแบบเขียนความเรียงที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ตรวจสอบและแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแบบสอบถามและแบบเขียนความเรียงที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน 10 คน ครูสอนภาษาอังกฤษ 3 คน ผู้ปกครอง 10 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับอาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขออนัด วัน เวลา ในการแจกแบบสอบถามและแบบเขียนความเรียง จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบเขียนความเรียงไปแจกให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามผู้ปกครอง ผู้วิจัยฝากให้นักเรียนเป็นผู้นำไป เมื่อผู้ปกครองตอบแบบสอบถามแล้วให้นักเรียนนำไปฝากไว้ที่ครูสอนภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยนัด เวลาที่จะมารับแบบสอบถามคืนกับครูสอนภาษาอังกฤษ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X release 2.1 โดยใช้ค่าสถิติคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามนักเรียน ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง ส่วนตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า นำมาตรวจให้คะแนนโดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด	ให้คะแนน เท่ากับ	5
ปฏิบัติมาก	ให้คะแนน เท่ากับ	4
ปฏิบัติปานกลาง	ให้คะแนน เท่ากับ	3
ปฏิบัติน้อย	ให้คะแนน เท่ากับ	2
ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้คะแนน เท่ากับ	1
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้คะแนน เท่ากับ	0

จากการกำหนดค่าคะแนนดังกล่าว วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อและส่วนรวม แล้วนำผลที่ได้มาแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตาม เกณฑ์ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายความว่า	ปฏิบัติมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายความว่า	ปฏิบัติมาก
2.51 - 3.50	หมายความว่า	ปฏิบัติปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายความว่า	ปฏิบัติน้อย
1.00 - 1.50	หมายความว่า	ปฏิบัติน้อยที่สุด
0.00 - 0.99	หมายความว่า	ไม่เคยปฏิบัติ

5.2 แบบสอบถามครูสอนภาษาอังกฤษ ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์และแปลความหมาย เช่นเดียวกับแบบสอบถามนักเรียนในข้อ 1.

5.3 แบบสอบถามผู้ปกครอง ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์และแปลความหมาย เช่นเดียวกับแบบสอบถามนักเรียนเช่นกัน

5.4 แบบเขียนความเรียงของนักเรียน เพื่อประกอบผลการอภิปรายผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยจัดหมวดหมู่และนำเสนอในรูปความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูงแก่นักเรียนที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางและต่ำ
3. ได้ทราบการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย